

Nr 52.

Ankom till riksdagens kansli den 30 maj 1933 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 243 med förslag till vissa ändringar i gällande tulltaxa m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 17 mars 1933 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 243, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga följande förslag till ändringar i och tillägg till den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan:

		Tull för 100 kg kronor
	Fisk:	
13 1/2	spillånga N	75:—
25	Ägg; ävensom äggula och flytande äggvita — — — Anm. För äggula, uteslutande avsedd för beredning av läder, skall tull icke utgå.	
	Köksväxter, ej särskilt nämnda:	
	Anm. till nr 57—58. För tomatpuré, uteslutande avsedd att användas till inläggning av fiskkonserver, skall tull icke utgå.	
117	Soja och såser — — — — — Anm. För tomatpuré, uteslutande avsedd att användas till inläggning av fiskkonserver, skall tull icke utgå.	
	Mineraloljor:	
175	andra slag; ävensom paraffin, jordvax (ozokerit), montanvax och ceresin samt råa naften- och naftensulfosyror jämte deras alkalialter, ej hänförliga till annat nummer	fria
219	Löd- och svetsmedel, ej särskilt nämnda..... E	20:—

dels besluta, att förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa skall i nedan angivna delar erhålla ändrad lydelse på sätt av det följande framgår:

Tulltaxe- nr	Statistiskt nr	V a r u s l a g	Tilläggstull för 100 kg kronor
ur 57	114—115	Köksväxter, ej särskilt nämnda: färska eller enbart kokade: ----- andra slag: blomkål och tomater T <i>Anm.</i> För tomatpuré, uteslutande avsedd att användas till inläggning av fiskkonserver, skall tilläggstull icke utgå. -----	10: —
117	279—281	Soja och såser — — — — — E <i>Anm.</i> För tomatpuré, uteslutande avsedd att användas till inläggning av fiskkonserver, skall tilläggstull icke utgå. Flyktiga vegetabiliska oljor — — — — — ----- andra slag, i kärl eller förpackning vägande brutto: ----- <i>Anm. till nr 257—258 (statistiskt nr 587—588).</i> För flyktiga vegetabiliska oljor, som äro avsedda uteslutande för tillverkning av putsmedel för läderarbeten eller för skodon, skall tilläggstull icke utgå. Silke, ej särskilt nämnt, även i förening med annat spånadsämne: ----- -----	25: —
399	920—922	----- ----- ----- N	300: —

dels ock förklara, att de i det föregående omförmälda ändringarna skola träda i kraft å dag, som Kungl. Maj:t bestämmer.

I samband med nämnda proposition har utskottet till behandling förehått följande motioner, nämligen:

1) två likalydande, i anledning av propositionen väckta motioner nr 297 i första kammaren av herr *Sundberg* och nr 467 i andra kammaren

av herr *Hansson* i Hönö m. fl., däri hemställt, »att Kungl. Maj:ts förslag om ändring i fråga om tullen å torkad färsk långa icke måtte av riksdagen bifallas»; samt

2) två likalydande, under motionstiden vid riksdagens början väckta motioner nr 100 i första kammaren av herrar *Sundberg* och *Widell* samt nr 333 i andra kammaren av herr *Hansson* i Hönö m. fl., däri hemställt, »att riksdagen måtte besluta åsättande av en importtull å färsk långa av 15 öre per kilogram».

De i propositionen föreslagna ändringarna i den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan och i förordningen den 31 januari 1932 (nr 15) med tillägg till gällande tulltaxa avse i korthet följande.

Den tull av 75 kronor för 100 kilogram, som nu utgår för färsktorkad långa, taxenummer 13 $\frac{1}{2}$, föreslås skola gälla allenast spillånga.

Nummer 25 i tulltaxan upptager ägg ävensom äggula och flytande äggvita med en tull av 20 kronor för 100 kilogram. Nu föreslås införande i taxan av en anmärkning av innehåll, att tull icke skall utgå för äggula, som är avsedd uteslutande för beredning av läder.

Enligt gällande tulltaxa hänföres tomatpuré, om varan framställts endast genom inkokning av färska tomater, till nummer 57: Köksväxter, ej särskilt nämnda: färska eller enbart kokade: andra slag, med tull av 15 kronor för 100 kilogram jämte tilläggstull av 10 kronor för 100 kilogram, och, om den är saltad, till nummer 58: Köksväxter, ej särskilt nämnda: saltade eller torkade, även i blandning med rötter, med tull av 25 kronor för 100 kilogram. Tomatpuré med tillsats av både salt och socker eller innehållande kryddor tulltaxeras enligt nummer 117: Soja och såser, med tull av 50 kronor för 100 kilogram jämte tilläggstull av 25 kronor för 100 kilogram. I de båda förstnämnda fallen beräknas tullen efter nettovikten, under det att vid tulltaxering enligt nummer 117 visst emballage inräknas i den tullpliktiga vikten. På grund av bestämmelse i anm. 2 till nr 141—143 tulltaxeras tomatpuré enligt här nu angivna grunder även i de fall, då varan inkommer i större hermetiskt slutna kärl. I propositionen föreslås införande vid tulltaxenumren 57—58 och 117 av anmärkningar med stadgande, att tull icke skall utgå för tomatpuré, uteslutande avsedd att användas till inläggning av fiskkonserver. Därjämte föreslås en motsvarande bestämmelse till införande i omförmälda förordning med tillägg till gällande tulltaxa.

S. k. »Naftenseife» eller rånaftener tulltaxeras enligt nummer 223 i tulltaxan: kemiska preparat, ej särskilt nämnda, med tull av 15 procent av värdet. I propositionen föreslås, att råa naften- och naftensulfosyror jämte deras alkalialter, ej hänförliga till annat nummer, skola upptagas i tulltaxans nummer 175: mineralolja, andra slag (än bensin), med tullfrihet.

Beträffande löd- och svetsmedel, i tulltaxan ej särskilt nämnda, föreslås en sänkning av tullen från 40 till 20 kronor för 100 kilogram (nummer 219).

Enligt förordningen den 31 januari 1932 med tillägg till gällande tulltaxa utgår för till taxenummer 257 och 258 hänförliga flyktiga vegetabiliska oljor en tilläggstull av 200 kronor för 100 kilogram. Nu föreslås införande i nämnda förordning av en anmärkning av innehåll, att tilläggstull icke skall utgå för sådana oljor, som äro avsedda uteslutande för tillverkning av putsmedel för läderarbeten eller för skodon.

I fråga om den i samma förordning under tulltaxenummer 399: silke, ej särskilt nämnt etc. med tilläggstull av 300 kronor för 100 kilogram intagna anmärkning föreslås den ändringen, att för silke, som är avsett uteslutande för tillverkning av driv- och transportremmar, skall tilläggstull icke utgå.

Beträffande den av departementschefen anförda motiveringen till stöd för förslagen om ändring av tullen å färsktorkad långa samt å löd- och svetsmedel ävensom beträffande de föreliggande motionerna angående avslag å Kungl. Maj:ts förstnämnda förslag samt angående tull å färsk långa må följande redogörelse lämnas.

Långa. 1932 års riksdag beslöt, i anledning av väckta motioner (I: 87 och II: 122), att färsktorkad långa skulle åsättas en tull av 75 kronor för 100 kilogram. Denna tull trädde i kraft den 1 augusti 1932.

Beträffande tullbehandlingen av färsktorkad långa har *generaltullstyrelsen* i ett den 23 november 1932 avgivet yttrande erinrat, att dylik långa, vilken användes till lutfisk, förekomme i handeln i olika beredningar. Den torkades sålunda *antingen* enbart fläkt *eller* fläkt och utbredd *eller* ockspilad, d. v. s. fläkt och utspänd med träspjälor. Långa, beredd på sistnämnda sätt, som vore det i Bohuslän vanliga, kallades spillånga.

Generaltullstyrelsen har vidare anförts, att hos styrelsen från vissa håll gjorts gällande, att riksdagens beslut med hänsyn till det därmed avsedda syftet borde tolkas på sådant sätt, att tullskyddet endast komme att omfatta färsktorkad långa av det slag, som bereddes i Bohuslän, d. v. s. spillånga. Styrelsen hade emellertid icke kunnat biträda en dylik uppfattning med hänsyn till att den i anledning av riksdagens beslut vidtagna ändringen av tulltaxan enligt ordalydelsen innebure, att all färsktorkad långa utan inskränkning skulle tullbeläggas. Styrelsen hade genom beslut den 10 augusti 1932 förklarat, att ett slag av importerad, enbart fläkt och torkad långa, benämnd blanklånga eller skruelånga, skulle tullbeläggas såsom färsktorkad långa.

Lantbruksstyrelsen har i infortrat yttrande den 19 januari 1933 framhållit, att den av riksdagen beslutade tullen på färsktorkad långa finge anses hava sin egentliga betydelse såsom skydd för den svenska beredningen av spillånga. För övrig färsktorkad långa syntes tullen hava

ringa betydelse, då, enligt vad lantbruksstyrelsen inhämtat, importen av annan torkad långa än spillånga till väsentlig del utbytt mot import av andra varor, såsom olika slag av torkad torsk. Det syntes därför icke vara av någon större betydelse för det svenska fisket, om tullen ifråga inskränktes till att gälla endast spillånga.

Departementschefen har, efter att hava redogjort för den sålunda förebragta utredningen i ärendet, för egen del anfört följande:

»Det vid fjolårets riksdag motionsvis framförda förslaget om åsättande av tull å färsktorkad långa avsåg, såvitt de tryckta riksdagshandlingarna utvisa, att lämna stöd åt den bohuslänska beredningen av spillånga mot en under senare år tilltagande konkurrens från utlandet. Intet tyder på att avsikten varit att träffa andra slag av färsktorkad långa. Med hänsyn till vad som anförts i de av generaltullstyrelsen och lantbruksstyrelsen avgivna yttrandena i ärendet anser jag mig böra föreslå, att sådan ändring vidtages i tulltaxan, att tull kommer att utgå allenast för spillånga.»

I de likalydande *motionerna I: 297 och II: 467*, i vilka hemställts om avslag å Kungl. Maj:ts förslag om ändring i fråga om tullen å färsktorkad långa, har framhållits i huvudsak följande.

Det borde uppmärksammas, att uti de motioner, som föranledde 1932 års beslut, framställdes yrkande om tull icke å spillånga, utan å »torkad färsk långa» samt att den omsorg om storsjöfiskets bestånd, som kännetecknade nämnda motioner, syntes tyda på, att dessa avsett att skydda storsjöfisket även för den skada, som kunde uppkomma genom import av icke spilad färsktorkad långa, en produkt som jämväl användes till beredning av lutfisk. Det syntes dessutom olämpligt att, innan någon vidare erfarenhet om den nya tullens verkningar vunnits, redan nu företa den av Kungl. Maj:t föreslagna ändringen.

Motionerna I: 109 och II: 333 avse införande av en tull av 15 öre per kilogram å färsk långa. I den till stöd härför anförda motiveringen hava motionärerna, efter erinran om fjolårets beslut om tull å färsktorkad långa, framhållit i huvudsak följande.

Från norskt håll sökte man neutralisera verkningarna av tullen å färsktorkad långa genom att intressera svenska affärsmän i den bohuslänska skärgården att uppträda som bulvaner för norskt förlagskapital i syfte att till denna skärgård förlägga en spillångeberedning, som utslutande skulle grundas på införsel dit av norsk råvara. Det gällde nu att förhindra, att detta bulvansystem utvecklade sig till förfång för det svenska storsjöfisket. Härvid hade man att välja på två utvägar, dels att belägga även den färska långan med tull och dels att stadga importförbud för färsk långa, med rätt dock för vederbörande spillångeberedare att erhålla licens för import av en del av sin råvaruförbrukning. Härvid syntes man, med hänsyn till storsjöfiskets nuvarande storlek, kunna utgå från att omkring 70 procent av Sveriges behov av spillånga kunde beredas av svenskfångad råvara

och att sålunda importbehovet belöpte sig till omkring 30 procent av totalförbrukningen. Enligt motionärernas uppfattning vore åsättande av en tull även å färsk långa den lämpligaste utvägen. Med hänsyn till att den torkade färska långan droge en tull av 75 öre per kilogram och att till 1 kilogram spilllånga erfordrades 4,5 kilogram färsk långa, borde tullen å färsk långa sättas till $\frac{1}{5}$ av 75 öre eller 15 öre per kilogram.

Svetsningselektroder m. m. Härom har departementschefen till en början anfört följande: »I 1911 års tulltaxa upptogs under nummer 1256 lödpasta och lödpulver med en tull av 40 öre för kilogram. Då det i vissa fall varit förenat med svårigheter att tulltekniskt skilja lödmedel från svetsmedel, sammanfördes dessa båda artiklar i den år 1929 utfärdade, nu gällande tulltaxan under nummer 219. Sistnämnda nummer kom sålunda att omfatta, bland annat, s. k. svetsningselektroder, bestående av trådar av järn eller kvalitetsstål, med eller utan lindning av asbestgarn och överdragna med ett skikt av flussbildande ämnen. Tidigare hade dessa elektroder i regel hänförts till »Andra varor av smidbart järn, bearbetade», rubrik 896 i 1911 års tulltaxa, med en tull av 20 öre för kilogram.

Sedan elektrisk svetsning under de senare åren vunnit insteg i allt större omfattning vid utförande av järnkonstruktioner av skilda slag, har förbrukningen av nämnda elektroder avsevärt stegrats. Densamma torde för närvarande kunna uppskattas till omkring 500 ton, varav omkring 100 ton torde vara av utländskt ursprung. Medelvärdet enligt den officiella handelsstatistiken för införseln av artiklar, hänförliga till tulltaxenummer 219, vilka till övervägande del torde hava utgjorts av svetsningselektroder, utgjorde år 1931 1 krona 43 öre, under det att medelvärdet för utförseln nämnda år uppgick till 1 krona 49 öre, allt för kilogram räknat.

I en till Kungl. Maj:t ställd skrift har Ingenjörfirman Sven Fagrell, med förmälan att tullen för vissa elektrodsorter uppginge till omkring 45 procent av varuvärdet, hemställt om nedsättning av gällande tullsats för svetsningselektroder. Ett lägre pris för elektroderna vore enligt sökandens mening av vital betydelse för de svenska förbrukarna i deras konkurrens med utländska företag. I stället för nu utgående viktull har sökanden föreslagit en tull av 10 procent av varuvärdet.

Kommerskollegium och *generaltullstyrelsen* hava, efter remiss, avgivit gemensamt utlåtande i ärendet samt därvid överlämnat ett av kollegium införskaffat yttrande från en större inhemsk tillverkare av nämnda elektroder.

Ämbetsverken hava anfört i huvudsak följande.

Tillverkning av svetsningselektroder bedreves av åtskilliga inhemska företag. Särskilt hade under de senare åren tillverkning upptagits av flera svenska järnverk. Förbrukningen vore stadd i ökning på grund av den elektriska svetsningsmetodens alltmer ökade utbredning. För arbeten, där större anspråk ställdes på svetsningsfogens hållfasthet, förutsattes för ernående av ett gott svetsningsresultat, att metalltillsatsen vore av hög

kvalitet. Av detta skäl hade man här i landet lagt särskild vikt vid att elektroderna förfärdigades av verkligt kvalitetsstål. De svenska elektroderna representerade en vida högre klass av svetsningsmaterial än huvudparten av de från utlandet införda, vilka i allmänhet innehölle vanligt handelsjärn. För enklare svetsningsarbeten, beträffande vilka fordran på särskild hållfasthet icke ställdes, kunde emellertid vanlig valstråd användas såsom elektroder. Från teknisk synpunkt sett föreläge enligt kommerskollegii mening icke något intresse av att genom en tullsänkning underlätta avsättningsmöjligheterna för de utländska elektroderna. Materialförbrukningen i form av elektroder vore vid svetsningsarbeten av underordnad betydelse i jämförelse med arbetskostnaderna. Kommerskollegium funne sig på grund härav förhindrat att tillstyrka framställningen.

Ämbetsverken erinrade slutligen därom, att frågan om sänkning av tullen för elektriska svetsningselektroder till 20 kronor för 100 kilogram varit föremål för behandling vid 1931 års riksdag på grund av i ämnet väckt motion. I enlighet med bevillningsutskottets hemställan vann motionen icke riksdagens bifall.»

Departementschefen har därefter för egen del anfört:

»Avsikten med sammanförandet i nu gällande tulltaxa av svetsningselektroder med övriga till ifrågavarande tulltaxenummer hänförliga artiklar torde icke hava varit att bereda tillverkarna av svetsningselektroder ökat tullskydd, något som av dem veterligen icke ifrågasatts, utan allenast att ernå en av förhållandena påkallad förenkling av tulltaxeringsarbetet. Sedan det numera visat sig, att svetsningselektroder blivit en betydande industriell förbrukningsartikel, anser jag rimligt, att tullsatsen, som för vissa slag av elektroder är anmärkningsvärt hög, nu åter nedsättes. Detta synes så mycket mer försvarligt, som den svenska elektrod tillverkningen huvudsakligen omfattar elektroder av inhemskt kvalitetsstål och på denna grund bör äga goda förutsättningar att hävda sin ställning i konkurrensen.

Såsom kommerskollegium och generaltullstyrelsen hava erinrat, har frågan om sänkning av tullen för svetsningselektroder varit föremål för prövning av 1931 års riksdag. I sitt betänkande i ämnet anförde bevillningsutskottet, att tillräckliga skäl icke förebragts för att riksdagen för det dåvarande skulle ur sitt sammanhang i tulltaxan utbryta ifrågavarande elektroder och utan att avvakta 1928 års tullkommittés utredning upptaga frågan om behovet av tullskydd för berörda tillverkning till prövning, varför utskottet avstyrkte bifall till motionen. I det läge, vari frågan om en revision av tulltaxan för närvarande befinner sig, synes mig tillräcklig anledning saknas att ytterligare uppskjuta avgörandet av förevarande tullfråga, i synnerhet som dess sammanhang med övriga tullfrågor icke torde lägga hinder i vägen härför.

Den ojämförligt viktigaste av de till nu ifrågavarande taxenummer hänförliga artiklarna utgöres av nämnda elektroder. Då enligt vad jag inhämtat erinringar framkommit jämväl beträffande tullen för andra, i pulverform förekommande svetsningsmedel, likaledes hänförliga till nämnda

rubrik, och då dessa jämte svetsningselektroderna tillsammans utgöra huvudparten av de varuslag, som hänföras till detta taxenummer, synes anledning ej föreligga att vidtaga någon uppdelning av de olika varuslagen på olika taxenummer, utan lär en jämkning av tullskyddet böra omfatta samtliga till nummer 219 i tulltaxan hörande artiklar. Vad beträffar tullsatsens storlek torde denna lämpligen böra sättas till det i fråga om elektroder före år 1930 gällande beloppet, 20 kronor för 100 kilogram, vilket utgör omkring 15 procent av ifrågakvarande importvarors medelvärden de senaste åren.»

Beträffande den av departementschefen anförda motiveringen för övriga i propositionen upptagna förslag får utskottet hänvisa till omförmälda statsrådsprotokoll. Därjämte tillåter sig utskottet att, i den mån redogörelse i det föregående icke lämnats för de av motionärerna anförda skälen, hänvisa till motionerna nr 100 och 297 i första kammaren.

Utskottet.

Vad först angår tullen å färsktorkad långa har utskottet funnit skäl biträda Kungl. Maj:ts ändringsförslag, att tull skall utgå allenast för spillånga. Därmed har utskottet angivit sin ståndpunkt jämväl till de likalydande motionerna nr 297 i första och nr 467 i andra kammaren.

Beträffande det i de likalydande motionerna nr 100 i första och nr 333 i andra kammaren framställda yrkandet om införande av tull å färsk långa har utskottet velat erinra, att Kungl. Maj:t — på förslag av särskilda inom jordbruksdepartementet tillkallade utredningsmän med uppdrag att verkställa utredning och avgiva förslag rörande åtgärder för fiskerinäringens understödjande och lättandet av denna närings avsättningssvårigheter (1933 års fiskeriutredning) — den 19 maj 1933 utfärdat kungörelse angående reglering av införseln av färsk långa för beredning till spillånga. Denna kungörelse trädde i kraft den 22 maj 1933 och gäller intill utgången av år 1933. Då det syfte, motionärerna velat vinna, torde för innevarande år bliva tillgodosett genom den sålunda införda importregleringen, har utskottet funnit sig böra, utan att närmare yttra sig över förevarande motioner, avstyrka bifall till desamma.

I fråga om Kungl. Maj:ts förslag om sänkning av tullen å löd- och svetsmedel från 40 till 20 öre för kilogram har utskottet funnit den uppfattning, varåt departementschefen givit uttryck, hava goda skäl för sig. De svenska tillverkarna av svetsningselektroder hava kunnat finna avsättning för sin vara såväl inom landet som på exportmarknaden, ett förhållande som bland annat torde bero på varans goda kvalitet. En vara av lägre kvalitet lär emellertid kunna utan olägenhet användas i sådana fall, där mindre anspråk ställas på fogens hållfasthet. Då såsom av den ovan lämnade redogörelsen framgår tullen å sådan vara för närvarande är mycket hög i förhållande till varuvärdet och därför verkar betungande för våra verkstäder ävensom för byggnadsindustrien, har

utskottet funnit en sänkning av tullen lämpligen böra komma till stånd. Kungl. Maj:ts i detta avseende framställda förslag har utskottet ansett sig kunna biträda.

Beträffande Kungl. Maj:ts förslag att i såväl tulltaxan som tilläggstullförordningen den 31 januari 1932 vid tulltaxenumren 57, 58 och 117 införa anmärkningar av innehåll, att tull respektive tilläggstull icke skall utgå för tomatpuré, avsedd att uteslutande användas till inläggning av fiskkonserver, har utskottet ur saklig synpunkt icke något att erinra. Då emellertid Kungl. Maj:ts proposition nr 254, varöver utskottet senare denna dag avgiver yttrande, upptager förslag om ändring i tilläggstullförordningen beträffande bland annat tulltaxenummer 117 och härvid till detta tulltaxenummer fogats den i förevarande proposition föreslagna anmärkningen angående tomatpuré, har utskottet funnit sig böra tillstyrka, att ur det föreliggande förslaget till ändringar i tilläggstullförordningen skall utgå vad om samma tulltaxenummer däri anges.

Mot vad Kungl. Maj:ts förslag i övrigt innehåller har utskottet icke haft något att erinra.

I anledning av en till utskottet från finansdepartementet överlämnad, inom kontrollstyrelsen upprättad promemoria har utskottet i samband med förevarande proposition till behandling upptagit frågan om en höjning av tullen å maltdrycker. Enligt gällande tulltaxa utgår för närvarande tull för maltdrycker å fat med 21 öre per kilogram och för maltdrycker å andra kärl med 30 öre per liter (tulltaxenummer 145 och 146). Dessa tullsatser fastställdes vid 1923 års riksdag i samband med den då vidtagna höjningen av maltskatten. Maltdrycksbeskattningen har emellertid numera genom beslut av 1932 och 1933 års riksdagar skärpts med ett belopp, motsvarande omkring 9 öre per liter maltdryck av andra klassen, och bryggeriernas tullskydd därigenom undergått en motsvarande minskning. Med hänsyn härtill har utskottet nu ansett en höjning av tullsaterna för maltdrycker böra vidtagas. I överensstämmelse med vad som ifrågasatts i nämnda promemoria liksom även av kontrollstyrelsen vid framläggande av förslag om den sedermera av årets riksdag beslutade skärpningen i maltdrycksbeskattningen har utskottet dock funnit tullförhöjningen kunna begränsas till beträffande maltdrycker å fat 4 öre per kilogram och för maltdrycker å andra kärl till 5 öre per liter. Förslag därutinnan har utskottet, med beaktande av den befogenhet att väcka förslag i bevillningsfrågor, som jämlikt § 40 riksdagsordningen tillkommer utskottet, upptagit nedan under punkten 3).

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

- 1) att riksdagen måtte, med avslag å de likalydande motionerna I:297 av herr Sundberg och II:467 av

herr Hansson i Hönö m. fl., bifalla Kungl. Maj:ts förvarande proposition nr 243, dock med den ändring, i vad propositionen avser förordningen den 31 januari 1932 (nr 15), att vad Kungl. Maj:t föreslagit beträffande tulltaxenummer 117 (stat. nr 279—281) skall utgå;

2) att de likalydande motionerna I:100 av herrar Sundberg och Widell samt II:333 av herr Hansson i Hönö m. fl., om tull å färsk långa, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd; samt

3) att riksdagen måtte besluta, att nr 145 och 146 i gällande tulltaxa skola från och med dag, som Kungl. Maj:t bestämmer, hava följande ändrade lydelse:

		Tull för
		100 kg
		kronor
Maltdrycker:		
145	på fat	B 25: —
146	på andra kärl	100 liter 35: —
	<i>Anm. Angående — — — stadgat.</i>	

Stockholm den 30 maj 1933.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande:

vid beslut angående punkterna 1) och 2):

herrar Nilsson i Kristianstad, Ericson i Oberga, Jönsson i Slåtåker, Jönsson i Boa, Björklund*, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Forssberg*, Östergren*, Wijkström, Larsson i Örbyhus, Hjalmarsson, Sjö Dahl, Rosén, Werner i Hultsfred, Eklund, Heiding, Blomquist* och Johansson i Krogstorp; samt

vid beslut angående punkten 3):

herrar Nilsson i Kristianstad, Boman, Ericson i Oberga, Åström, Jönsson i Boa, Björklund*, Nylander i Stockholm, Olsson i Ramsta, Lithander, Wahlmark*, Forssberg*, Östergren*, Wijkström, Larsson i Örbyhus, Sjö Dahl, Werner i Hultsfred, Eklund, Heiding, Blomquist* och Mårtensson*.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservationer:

vid punkten 1), i vad densamma avser ändringar i och tillägg till den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan:

av herr *Lithander*, som ansett, att utskottet bort hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till de likalydande motionerna I: 297 av herr *Sundberg* och II: 467 av herr *Hansson* i *Hönö* m. fl., avslå Kungl. Maj:ts ändringsförslag beträffande tulltaxenummer 13 ¹/₂ färsktorkad långa;

av herrar *Nilsson* i *Kristianstad*, *Ericson* i *Oberga*, *Jönsson* i *Slätåker*, *Jönsson* i *Boa*, *Lithander*, *Forsberg*, *Wijkström*, *Heiding* och *Johansson* i *Krogstorp*, som anförde:

»Enligt vår uppfattning finnes ej anledning att särskilt uppmuntra införseln av billigare svetsningselektroder, då vi här i landet äga en kvalitetstillverkning av dylika elektroder. Såsom av redogörelsen i ärendet framgår, har även kommerskollegium på anförda skäl funnit sig förhindrat tillstyrka den till Kungl. Maj:t ingivna framställningen om sänkning av tullen å denna artikel. Till följd härav och under erinran tillika, att Kungl. Maj:ts förslag innefattar en så kraftig sänkning av tullen som till hälften av nuvarande belopp, hava vi ansett, att utskottet bort hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts förslag om sänkning av tullen å löd- och svetsmedel, ej särskilt nämnda (tulltaxenummer 219).»

vid punkten 2):

av herrar *Lithander* och *Heiding*, som yrkat bifall till de likalydande motionerna I: 100 av herrar *Sundberg* och *Widell* samt II: 333 av herr *Hansson* i *Hönö* m. fl., om tull å färsk långa.